

нѣкое училище и ви поставятъ на изпитъ, всички ученици да се изредятъ предъ васъ и да ви заплуютъ. Какво ще бжде вашето положение? Ще се върнете дома си огорченъ, обиденъ, и втори пжтъ нѣма да се явите между съученицитѣ си. Защо нѣма да отидете на училище? — Защото ви оплюли. Вѣрно ли е, че сж ви оплюли?

Представете си, че имамъ единъ голѣмъ, добре излъсканъ диамантъ. Нося диаманта на себе си и се радвамъ, разговарямъ се съ него. Той има съзнание за своя блѣсъкъ, разбира, че е цененъ. На пжтя ме срѣщатъ диваци, които сж готови веднага да взематъ диаманта ми. Като зная това, отдалечъ още взимамъ малко калъ и намазвамъ диаманта отгоре, да не лъщи, да не го видятъ дивацитѣ, защото ще го откраднатъ. Като не разбира, защо съмъ го нацапалъ, диамантътъ започва да протестира, да се оплаква отъ положението си, че е нацапанъ. Азъ мълча, нищо не му казвамъ. Щомъ мине опасността, взимамъ чиста вода, измивамъ го, и той пакъ свѣтне. Като дойде друга опасностъ, пакъ го нацапвамъ. Щомъ мине опасността, пакъ го измивамъ.

Следователно, който гледа съзнателно на нѣщата, той знае, че Богъ е мждъръ, отдалечъ предвижда опасноститѣ за душитѣ и ги предпазва. Той е силенъ, знае, какъ да чисти душитѣ отъ калта, която се намира на повърхността имъ. Като знаете това, не се съмнявайте въ Бога. Той е допусналъ